

Mig forekommer det oprigtig talt, at den Frihed maa Enhver have, selv om han er en underordnet Embedsmand, at han tør beklage en Afgjørelse, som han af mange Grunde kan anse for mindre heldig, for mindre rigtig, og under hvilken han lider stærkt, og jeg haaber, at der aldrig skal komme en Minister i Danmark, som ikke har den Liberalitet og Resignation, at han kan taale, at en af hans undergionne Embedsmænd omtaler en Handling af ham som beklagelig, naar Udtalelsen forøvrigt ikke bliver ledsaget af nogen sjenkelig Handling eller utilbørlige Udtryk.

Berg: Jeg forsikrer i Grunden ikke, hvad denne Formaningstale skulde betyde. Jeg har i alt Fald ikke givet det ærede Medlem nogen Anledning til den. Jeg forsikrer heller ikke den Logik, som det ærede Medlem fremsætter, naar han gaar ud fra, at der her i Thinget mangler alle Forudsætninger for at kunne dominere i denne Sag, og derefter henviser os til en Undersøgelse paa selve Stedet. Naar det ærede Medlem mente, at Undersøgelsen kunde gjælde Stabens Antal, kan jeg indrømme, at det er muligt, at vi kunne være saa sagtyndige. Men Spørgsmaalet er imidlertid ikke det, men Spørgsmaalet er, om det, der er i Stabene, er af en saadan Bestaffenhed, at det kan bruges som Forbillede for de Tegninger, som skulle staa i det zoologiske Udbildningsværk, vedkommende Pattedyrene, og det Spørgsmaal faa vi ikke klaret ved at tælle Stabene. Det er det Spørgsmaal, som jeg foreslaar, at vi lade staa her, og jeg tror, at vi godt kunne lade det staa her paa den Mand's Autoritet, der har sagt det, thi hans Navn som Videnskabsmand indskrænker sig ikke til vort Land, og den Interesse, som denne Mand har vist for sin Videnskab trods de høit uheldige Forhold, hvorunder han har maattet arbejde og den Anerkjendelse, han har vundet i den videnskabelige Verden og iblandt unge Mand, som med stor Uegennyttighed have opoffret sig for dette Kald — jeg tror, Alt det borger for, at vi meget vel, naar der ikke foreligger andre Beviser, rolig kunne støtte os til hans Dom. Jeg siger kun lige overfor det ærede Medlem for Præsids Amis 1ste Valgkreds (Seavenius), at denne Dom er ikke afkræftet ved en almindelig Bemærkning om denne Afdelings Stilling; thi den kan godt bruges til forskjellig anden Brug, fordi den ikke lader sig bruge til dette, og jeg siger, at disse Spørgsmaal vidne iøvrigt kun yderligere om, at der en meget væsentlig forskjellig Opfattelse af disse videnskabelige Forhold mellem de Paagjældende. Jeg benægter ikke, hvad det ærede Medlem fra Holbæk Amis 3die Valgkreds (Kauber) spjødte til, tværtimod! det have vi set Vidnesbyrd nok om i en lang Marretke, at det er Spørgsmaalet om Magt og Indflydelse det

dreier sig om, og Stillingen har jo været den, at den ene Side har haft Magten og Indflydelsen, og den anden været i høit Grad tilfjedat paa alle Punkter — det kan historisk bevises — men desuagtet ved Nidkærlighed og Interesse for Videnskab har vist at vinde Vej til Anerkjendelse. Dette er sikkert, og om der under en saadan Kamp for sin egen Videnskab's sundom kan være brugt et stærkere Udtryk, end en eller anden Smagsdommer finder ønskeligt, har for mig saa lidt at sige mod det, om Vedkommende af konstitutionelle Hensyn eller af Hensyn til igjen at komme til Magten, lod deres Videnskab støtte sig selv og ikke sørge for den, som de skulde. Det er det, jeg har omtalt og finder Anledning til nu at pointere. Jeg tror ikke, jeg gav Anledning til ved mine Udtalelser sidst at røre enten ved den ene eller den anden, men jeg vilde give min Opfattelse af de Forhold, baade Magtforholdene og andre Forhold, Udtryk saa forstaaeligt, at det kan ses, til hvilken Side jeg helder, naar vi overhovedet skulle tale om denne Sag.

Kauber: Det er første Gang, jeg har hørt den Anke reist her i Thinget, at man ikke tør anføre eller omtale Noget, uden at man har personlig Erfaring derom. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) selv følger den Regel; jeg vil ikke tale om, at det ærede Medlem igaar fortalte os Noget om Grønland; der vil ganske sikkert ogsaa i det ærede Medlems parlamentariske Løbbane findes mange Exempler paa, at han har omtalt Noget, som han ikke har personlig Erfaring om. Nei, hvad der maa kræves af et Medlem, og hvad jeg ogsaa stiller som en Fordring til mig selv, er, at jeg, naar jeg omtaler en Sag, har skaffet mig en begrundet Mening, saa at jeg føler mig personlig overbevist; og i saa Tilfælde føler jeg mig berettiget til at meddele saadanne Oplysninger. Det ærede Medlem rettede ogsaa en anden eiendommelig Bemærkning til mig, og det var den, hvorledes jeg som en Mand, der gav mig ud for at være en Folkets, Frihedens, Oplysningsens og Fremfribdets Mand — og jeg veed ikke, hvilke andre smukke Betegnelser han anvendte paa mig — kunde anke over, at Ministeren havde offentliggjort en Skrivelse af den Art, og at Embedsmænd kunne have Tilladelse til i en officiel Skrivelse, som var bestemt til Offentliggjørelse, at udtale sig paa den Maade om en Minister. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at sige det ærede Medlem, at jeg forstaar meget godt, at han kræver stor Frihed for Embedsmænd, — det er i god Overensstemmelse med hans politiske Retning — og den staar som bekjendt i omvendt Forhold til den Frihed, som han i det Sele taget gjør sig til Talsmand for.